

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 207.593 van 23 september 2010
in de zaak A. 178.963/X-13.093.**

In zake: 1. Frank VANDEVELDE
2. Ann POLEUNUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Vanoost
kantoor houdend te 1170 BRUSSEL
Terhulpssteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 november 2006, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 7 september 2006 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende afgifte aan Jo Boeyen van de vergunning voor het regulariseren van de verbouwing van een bestaand vergund schoolgebouw op een perceel gelegen te Wilderen, Zoutleeuwse Steenweg, kadastraal bekend sectie A, nr. 83/b3.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.
De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 februari 2010.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves Sacreas, die loco advocaat Johan Vanoost verschijnt voor de verzoekende partijen, en bestuurssecretaris Katrien Vissers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Jo Boeyen is eigenaar van een perceel gelegen te Wilderen, Zoutleeuwse Steenweg, kadastraal bekend sectie A, nr. 83/b3.

Het betrokken perceel is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgestelde gewestplan Sint-Truiden-Tongeren gelegen in woongebied met landelijk karakter. Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

4. De verzoekende partijen wonen op het perceel gelegen Galgestraat 189, kadastraal bekend sectie A, nrs. 88/h, 88/k en 92/c, dat paalt aan de voormelde bouwplaats.

5. Op 16 november 2005 (datum van het ontvangstbewijs) dient Jo Boeyen de aanvraag in voor het regulariseren van de verbouwing van het voormalig schoolgebouw van de gemeente Wilderen op het betrokken perceel.

Het gebouw heeft op de gelijkvloerse verdieping een restaurantgedeelte en op de verdiepingen een woongedeelte.

In de begeleidende nota wordt onder meer het volgende gesteld:

“REGULARISATIE VAN HET RESTAURANTGEDEELTE

- aangezien het te regulariseren volume gesitueer(d) is in het ommuurd tuingedeelte van het restaurant wordt dit volume van op de straatzijde zelfs niet waargenomen en kan dan ook moeilijk de bebouwde omgeving verstoren.

- het volume is de verbouwing van een bestaande overdekte speelplaats van vroeger

REGULARISATIE VAN DE VERBOUWING VAN EEN BESTAANDE VERDIEPING TOT LEEFRUIMTE

- bestaande verdieping werd vergroot door twee ruime dakkapellen in te bouwen in bestaand dakvolume
- bestaande verdieping maakte reeds deel uit van de eengezinswoning op de verdieping
- om een volwaardige eengezinswoning te creëren was de omvorming van deze bergruimte tot leefruimte de meest voor de hand liggende oplossing
- dit pand is het voormalig schoolgebouw van de deelgemeente Wilderen, het enorme (vergunde) bestaand volume van alle gebouwen is meer dan 2000m³, de uitbouw van de twee dakkapellen betekent slechts een verruiming met 30m³
- dit pand ligt op de hoek en zijn naaste aanpalende geburen liggen ver weg zodat van enige privacy-hinder geen sprake kan zijn”.

Op de plannen wordt vermeld dat de aanvraag betrekking heeft op de “regularisatie van de verbouwing van een bestaande verdieping tot leefruimte en de uitbreiding met een gelijkvloers gebouw van het restaurant”, alsook op de aanvraag voor “de plaatsing van een reclamepaneel”.

6. De monumentenbeheerder van de stad Sint-Truiden adviseert de regularisatieaanvraag op 16 januari 2006 negatief:

“De waarde van desbetreffend pand situeert zich voornamelijk in het beeldbepalend karakter, gelegen op een kruispunt, vlakbij de dorpskern van Wilderen.

De hoofdbouw heeft zijn kwaliteiten behouden. De verhoging van de achterbouw met een verdieping en de wijze van uitvoering betekent uiteraard geen meerwaarde voor dit beeldbepalend karakter.

In die zin een negatief advies”.

7. Op 17 januari 2006 stelt de afdeling Monumenten en Landschappen Limburg “geen opmerkingen” te hebben aangaande de aanvraag.

8. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, dat wordt georganiseerd van 12 januari 2006 tot 12 februari 2006, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in dat betrekking heeft op het feit dat voor het realiseren van de verdieping en andere werken geen voorafgaande stedenbouwkundige vergunning werd verleend en dat de zichten vanuit de ramen en vanop het terras op de verdieping de privacy van hun eigendom verstoren.

9. Op 17 maart 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden een gunstig advies.

10. Op 3 maart 2006 geeft de Watering van Sint-Truiden een gunstig advies over de aanvraag.

11. Op 28 april 2006 verleent de gemachtigde ambtenaar een ongunstig advies, waarin onder meer het volgende wordt gesteld:

“Het openbaar onderzoek

(...)

Overwegende dat de bezwaren wijzen op mogelijke privacyhinder; dat het college op 24/02/2006 terzake heeft beraadslaagd en de klacht ontvankelijk doch ongegrond heeft verklaard; dat er niet op het bezwaar moet worden ingegaan daar :

⌚ Het bouwen zonder vergunning is vastgesteld en er door het indienen van dit dossier een regularisatie wordt aangevraagd van de niet-vergunde toestand;

⌚ De afstand tot de woning van de burens minimaal 30m bedraagt, zodat er geen sprake is van schending van de privacy;

⌚ De betwisting i.v.m. de waardevermindering geen ruimtelijk argument betreft; dat de bezwaarindiener hiertoe een burgerlijke partijstelling heeft gedaan, waarin de bevoegde rechtbank een uitspraak zal doen;

(...)

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

De aanvraag betreft de regularisatie van de verbouwing van het voormalig schoolgebouw van Wilderen. In deze voormalige school is een restaurant ondergebracht op het gelijkvloers, op de verdiepingen is een woongelegenheden ingericht.

Volgens de gegevens in het dossier dateren het merendeel van de gebouwen van voor 1962 en dienen dus als vergund geacht. Aan de linkerzijde is een volume met 1 bouwlaag en plat dak bijgebouwd (uitbreiding restaurant). De afstand tot de linker perceelsgrens bedraagt 5.64m.

Het gedeelte van de achterbouw, dat oorspronkelijk uit 1 bouwlaag met zadeldak bestond, is opgetrokken zodat een volwaardige tweede bouwlaag is ontstaan, met aansluitend een dakterras. De totale bouwdiepte op de verdieping, inclusief het terras, bedraagt meer dan 21m.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het ontwerp niet voldoet aan de algemene stedenbouwkundige voorschriften en de vigerende normen en niet aangepast is aan de gebouwen in de onmiddellijke omgeving; dat de overdreven bouwdiepte op de verdieping storend is voor en niet in verhouding staat tot de omgevende eerder kleinschalige bebouwing en hierdoor aanleiding geeft tot grotere dan normaal te dragen burenhinder; dat als algemeen geldende norm op de verdieping een bouwdiepte van 12 m geldt;

dat een dergelijk omvangrijk gebouw in deze omstandigheden afbreuk doet aan de belevingswaarde van de woonbuurt vermits het ruimtelijk evenwicht tussen de percelen verstoord wordt;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening.

Het voorgestelde ontwerp is niet bestaanbaar met de goede plaatselijke ordening en past niet in zijn onmiddellijke omgeving”.

12. Op 16 juni 2006 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden de stedenbouwkundige vergunning.
13. Op 6 juli 2006 tekent Jo Boeyen beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg tegen de weigeringsbeslissing.
14. Door de diensten van de provincie Limburg wordt op 16 augustus 2006 een nota opgesteld voor de bestendige deputatie.
15. Bij het thans bestreden besluit van 7 september 2006 willigt de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg het beroep in en verleent Jo Boeyen de stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarde dat “in verband met de brandweerstand, brandveiligheid en evacuatievoorzieningen van de constructie het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd”.

In dit besluit wordt overwogen wat volgt:

“Overwegende dat het beroep ertoe strekt vergunning te verkrijgen om de verbouwing van een oud schoolgebouw tot restaurant met woongelegenheid te regulariseren op een perceel aan de Zoutleeuwse Steenweg in de dorpskern van Wilderen;

dat de bestaande hoofdbouw (2 bouwlagen onder zadeldak) en de muurtjes rond de speelplaats van de vroegere dorpsschool in originele toestand behouden bleven, dat deze hoofdbouw en de achterbouw verbouwd en uitgebreid werden; dat de zijvleugel van het restaurant (12,90 x 5 meter) en de verdieping boven het restaurant (8,88 x 7,43 meter) bijgebouwd werden; dat de parkeerplaats (steenslagverharding) aangelegd is in de achteruitbouwstrook en langs de oude muur van de speelplaats; dat het gelijkvloers volledig ingenomen is door de horecazaak en op de verdieping een appartement werd gerealiseerd;

Overwegende dat (...) de aanvraag gesitueerd is in de zone woongebied met landelijk karakter (...); dat naar bestemming de werken bestaanbaar zijn met het gewestplan; dat voor het perceel geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften zoals een BPA of RUP van toepassing zijn;

dat overeenkomstig artikel 19 van voormeld koninklijk besluit de vergunning evenwel, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of ontwerp-gewestplan, slechts afgegeven wordt zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat de aanvraag door de gemachtigde ambtenaar ongunstig geadviseerd werd omwille van de gerealiseerde bouwdiepte op de verdieping (21,60 meter inclusief terras) waardoor de verdieping niet meer in stedenbouwkundig aanvaardbare verhouding staat tot de omgevende kleinschalige bebouwing;

Overwegende dat de klacht van de aanpalende eigenaar rechts, ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek, betrekking heeft op het feit dat voor de realisatie van de verdieping en andere werken geen voorafgaande stedenbouwkundige vergunning werd verleend en dat de zichten vanuit de ramen en het terras op de verdieping de privacy van hun eigendom verstoren; dat dit bezwaar reeds weerlegd wordt in het advies van het college van burgemeester en schepenen en in het advies van de gemachtigde ambtenaar, meer specifiek :

‘...- het bouwen zonder vergunning is vastgesteld en er door het indienen van dit dossier een regularisatie wordt aangevraagd van de niet-vergunde toestand;

- de afstand tot de woning van de burens minimaal 30 meter bedraagt, zodat er sprake is van schending van de privacy;

- de betwisting i.v.m. de waardevermindering geen ruimtelijk argument betreft; dat de bezwaarindiener hiertoe een burgerlijke partijstelling heeft gedaan, waarin de bevoegde rechtbank een uitspraak zal doen...’

dat dit laatste standpunt kan worden bijgetreden; dat gelet op de afstanden van de vensteropeningen en van het terras tot de laterale perceelsgrens, respectievelijk 4,64 meter en 7,35 meter, er ook geen sprake is van een schending van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake lichten en zichten op aanpalend eigendom;

Overwegende dat het voormalig schoolgebouw gebouwd is op een groot perceel; dat een ruim deel van de perceelsoppervlakte ingericht werd als restauranttuin en privé-tuin; dat in deze stedenbouwkundige context de uitbouw op de verdieping aanvaardbaar is; dat de platte dakafwerking ook niet dominant of storend is voor de omgeving; dat het enige dominante onderdeel van de bebouwing op het perceel het oude hoofdgebouw van de school is;

Overwegende dat het beroep kan ingewilligd worden onder voorwaarde dat in verband met de brandweerstand, brandveiligheid en evacuatievoorzieningen van de constructie het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd”.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

16. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 19, derde lid van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: het inrichtingsbesluit) en van artikel 53, §3 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna: het gecoördineerde decreet).

Meer bepaald verwijzen zij naar het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar dat overweegt dat de aanvraag “niet aangepast is aan de gebouwen in de onmiddellijke omgeving”. Zij stellen vervolgens dat de vergunningverlenende “overheid die in beroep uitspraak doet over een aanvraag die in eerste aanleg werd geweigerd, met concrete en precieze elementen in haar besluit zal moeten aangeven waarom zij van oordeel is dat een vergunning kan worden afgeleverd, ondanks de voorgaande weigering en de redenen waarop die weigering was gesteund” en dat het bestreden besluit geen concrete en precieze gegevens bevat die motiveren waarom de verwerende partij de aanvraag verenigbaar bevindt met de goede plaatselijke ordening. Volgens hen heeft de vergunningverlenende overheid niet “met aan de onmiddellijke omgeving ontleende feitelijke elementen

(gemotiveerd) waarom zij van oordeel is dat de aanvraag qua bouwdiepte aangepast is aan de in de onmiddellijke omgeving gelegen gebouwen”.

17. De verwerende partij repliceert dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden een gunstig gemotiveerd advies heeft verleend overwegende dat de regularisatieaanvraag “stedenbouwkundig aanvaardbaar was in de omringende omgeving, aangezien het pand gelegen is in een woonstraat waarvan de aanwezige gebouwen variëren in hoogte, inplanting en bouwstijl” en dat er een “ruime afstand is tot de perceelsgrenzen”. Vervolgens verwijst zij naar de overwegingen in het bestreden besluit waarmee zij het negatief advies van de gemachtigde ambtenaar niet volgt.

Deze redenen luiden als volgt:

- “- het bezwaar van de rechtsaanpalende eigenaars i.v.m. burenhinder door verstoring van hun privacy is niet gegrond, omwille van de ruime afstand tot de woning van de bezwaarindieners; daarnaast werden trouwens de burgerrechtelijke regels i.v.m. lichten en zichten gerespecteerd
- er is geen sprake van een overdreven bouwdiepte en de uitbouw op de verdieping is dus aanvaardbaar, gelet op de grootte van het perceel, waarvan overigens een groot deel werd ingericht als restauranttuin en privé-tuin
- de platte dakafwerking is evenmin storend voor de omgeving
- het beeldbepalende of dominante karakter van het gebouw is niet gelegen in de verbouwing van de zolderruimte tot leefruimte (waarvoor de regularisatie wordt aangevraagd), maar in het oude (en vergunde) hoofdgebouw zelf (de vroegere school)”.

Volgens haar werd hiermee in het bestreden besluit “op een afdoende gemotiveerde wijze (...) afgeweken van het eerdere advies van de gemachtigde ambtenaar en werd aangesloten bij het eerdere gunstige advies van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Truiden”.

Voorts repliceert zij dat de verzoekende partijen niet de schending aanvoeren van artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit, doch zich beperken tot het aanvoeren van de schending van artikel 19, derde lid van het inrichtingsbesluit en dat de beoordeling van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving in de zin van artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit enigszins anders is. Zij stelt dat met toepassing van artikel 19, derde lid van het inrichtingsbesluit “rekening moet worden gehouden met het voorwerp en de aard van de regularisatieaanvraag om te oordelen of deze aanvraag afdoende werd getoetst aan de goede plaatselijke aanleg (en) dat de aanvraag immers beperkt was tot het verbouwen van een vroegere zolderverdieping van een nogal omvangrijk en beeldbepalend gebouw (de vroegere dorpsschool op de hoek van een kruispunt) tot een woonverdieping met een beperkte oppervlakte (8,88 op 7,43 meter) en tot het aanbouwen aan de linkerzijde van het

pand van een zijvleugel (met eveneens een geringe oppervlakte) t.b.v. de uitbreiding van het restaurant dat zich op het gelijkvloers bevindt”.

Zij concludeert het volgende:

“dat ons college (...) rekening heeft gehouden met de grootte en inrichting van het perceel waarop de aanvraag slaat, evenals met de afstand tot het naastgelegen gebouw en met de dominantie van de hoofdbouw, om de regularisatieaanvraag voor de uitgevoerde verbouwing verenigbaar te achten met de goede plaatselijke ordening, dat hierbij dus geenszins de ordening in de onmiddellijke omgeving buiten beschouwing is gelaten;

dat immers aandacht is besteed aan de grootte en ligging van het perceel, de ligging en inplanting van het naastgelegen pand, zowel ruimtelijk als op het vlak van mogelijke hinder en de aard van de bestaande (beeldbepalende) bebouwing op het perceel zelf om te besluiten tot de verenigbaarheid van de aanvraag met de plaatselijke aanleg”.

18. In de laatste memorie stelt de verwerende partij nog dat “om na te gaan of de aanvraag verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving de vergunningverlenende overheid ondermeer moet onderzoeken hoe de bouwdiepte, de zijdelingse bouwvrije stroken, problemen van privacy zich verhouden ten opzichte van de onmiddellijk aangrenzende kavels” en dat uit de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat zij deze afweging gemaakt heeft.

Beoordeling

19. Artikel 19, derde lid van het inrichtingsbesluit bepaalt dat de vergunning, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of het ontwerpgewestplan, slechts wordt afgegeven zo het uitvoeren van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening.

Uit deze bepaling volgt dat het, zolang de goede plaatselijke ordening voor het betrokken perceel niet is vastgelegd in een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of in een vergunde verkavelingsvergunning, met de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften, de taak van de vergunningverlenende overheid is elke bouwaanvraag afzonderlijk te onderzoeken op de verenigbaarheid met de goede plaatselijke ordening.

De in artikel 53, §3 van het gecoördineerde decreet vervatte verplichting tot uitdrukkelijke motivering houdt in dat de vergunningverlenende overheid duidelijk de met de goede plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen dient te vermelden waarop zij haar beslissing steunt.

Bij het beoordelen van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede plaatselijke ordening dient in de eerste plaats rekening te worden gehouden

met de ordening in de onmiddellijke omgeving. Deze beoordeling dient in concreto te gebeuren.

Bij het uitoefenen van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht, vermag de Raad van State zijn beoordeling van de goede plaatselijke ordening niet in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. De Raad van State is wel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

20. Om te voldoen aan de haar opgelegde motiveringsverplichting, is de bestendige deputatie, wanneer zij over een beroep uitspraak doet, er niet toe gehouden alle bezwaren en opmerkingen die tijdens de voorafgaande administratieve procedure werden geformuleerd te beantwoorden. Het volstaat dat zij aangeeft welke, met een degelijke ruimtelijke ordening verband houdende, redenen haar beslissing verantwoorden. Deze redengeving dient evenwel des te meer concreet en precies te zijn wanneer de gemachtigde ambtenaar in eerste instantie een ongunstig advies heeft uitgebracht en in een concrete motivering de redenen heeft aangegeven waarom de vergunning moet worden geweigerd.

21. De regularisatieaanvraag wordt in eerste instantie door het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden geweigerd in navolging van het onder punt 11 hierboven geciteerde ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar.

22. Uit de overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de motivering vooreerst beperkt is tot het beschrijven van het voorwerp van de aanvraag, het aangeven van de gewestplanbestemming en de bestaanbaarheid van de aanvraag daarmee, een korte omschrijving van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, een weergave van het bezwaar van de verzoekende partijen en het daarop door het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden en de gemachtigde ambtenaar geformuleerde antwoord, alsook het door de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg bijgetreden standpunt dat er, gelet op de afstanden van de vensteropeningen en van het terras tot de laterale perceelsgrens, ter zake geen sprake is van een schending van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake lichten en zichten.

Deze overwegingen bevatten, behalve de vermelding van de voormelde afstanden tot de laterale perceelsgrens, geen concrete en precieze

feitelijke gegevens omtrent de in de omgeving van het perceel bestaande bebouwing en ordening, zodat daaruit niet blijkt dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de aanvraag heeft getoetst aan de goede plaatselijke ordening.

In de daaropvolgende motivering waarin wordt gewezen op de grootte van het perceel, waarvan een ruim deel is ingericht als tuin, op basis waarvan wordt besloten dat “de uitbouw op de verdieping aanvaardbaar is”, alsook wordt gesteld dat “de platte dakafwerking ook niet dominant of storend is voor de omgeving” nu “het enige dominante onderdeel van de bebouwing op het perceel het oude hoofdgebouw van de school is”, worden evenmin afdoende en concrete aan de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving ontleende feitelijke gegevens aangegeven die afdoende aantonen waarom de aanvraag daarmee verenigbaar is. Evenmin blijkt uit de overwegingen waarom het advies van de gemachtigde ambtenaar niet kan worden bijgetreden.

23. Het enig middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 7 september 2006 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende afgifte aan Jo Boeyen van de vergunning voor het regulariseren van de verbouwing van een bestaand vergund schoolgebouw op een perceel gelegen te Wilderen, Zoutleeuwse Steenweg, kadastraal bekend sectie A, nr. 83/b3.

2. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig september 2010, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens